

Written by தமிழ்நாடு
Friday, 16 July 2010 19:27 -

சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சு, சென்னை -
சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சு.

கண்ணாக்கடையிய துரம் வரகை கடல் கருப்பாகி நிற்கிறது. பெட்ரோலிய எண்ணெய் கடலெங்கும் விரவி, மகேசிகோ வளகைகூடப் பகுதி முழுவதும் படர்ந் திருக்கிறது. கடற்பறவகைகள் அந்த எண்ணெயின் பிசுபிசுப்பில் பறக்கமுடியாமல் மீச்சுத் திணறி கரையொதுங்கி சதெதுக் கிடக்கின்றன. பலவகையான மீன்கள், திமிங்கிலங்கள், ஆமகைகள் என கடல் வாழ் உயிரினங்கள் அனாதைதும் சதெது மிதக்கின்றன. கடந்த மீன்று மாத காலமாக இந்தப் பரேழிவா தொடர்கிறது.

மகேசிகோ வளகைகூடாவில் கடலுக்கடியில் கச்சா எண்ணெய் எடுத்து வருகிறது, பிரிட்டிஷ் பெட்ரோலிய நிறுவனம். கடந்த ஏப்ரல் 20-ஆம் ததேயன்று கடலில் அமறைந்துள்ள துரப்பண மடேயின் அடியில், 5000 அடி ஆழத்தில், கழாயில் ஏற்பட்ட வடிப்பினால் 11 தொழிலாளிகள் மாண்டு போயினர். 17 பரே படுகாயமடைந்தனர். இந்த வடிப்பினால் எண்ணெயும் வாயுவும் பீறிட்டுக் கொண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நாளகைக்கு சராசரியாக 15 முதல் 25 இலட்சம் காலன் (ஒரு காலன் 3.8 லிட்டர்) வளையிறேய எண்ணெய், அமெரிக்காவின் மீன்று பெரிய மாகாணங்களின் பரப்பளவுக்கு இணையான அளவு கடலில் தளேகி நிற்கிறது.

இதை எப்படித் தயம்மைப்படுத்துவது, வளையிறேய எண்ணெய் கசிவு எத்தனை நாட்களுக்கு நீடிக்கும் என்பது பற்றி இன்னமும் தரையவில்லை. இந்த எண்ணெய் கசிவினால், மகேசிகோ வளகைகூடப் பகுதியில் மீன்பிடித் தொழிலும் படகுப் போக்குவரத்தும் வணிகமும் சூற்றுச்சுழலும் நிலகைலந் துள்ளன.

"பிரிட்டிஷ் பெட்ரோலிய நிறுவனம் ஏற்படுத்திய மிகக் கொடிய சூற்றுச்சுழல் கடைபிறக்கும் பொருளாதார இழப்புகும் தண்டத் தொகைக்கு உச்சவரம்பு ஏதுமில்லை. மகேசிகோ வளகைகூடாவை மாசுபடுத்திய பிரிட்டிஷ் பெட்ரோலியத்தை குரல் வளையில் மிதிப்பனே" என்று சீறினார், அமெரிக்க அதிபர் ஒபாமா. பிரிட்டிஷ் பெட்ரோலிய நிறுவனம் எண்ணெய் கசிவு மீலம் சூற்றுச்சுழலை நாசப்படுத்திய கூற்றத்துக்காக 2000 கோடி டாலர் தொகையும், விபத்தில் பலியான மற்றும் படுகாயமடைந்த தொழிலாளர்கள்க்கும், அந்த நிறுவனத்தில் தற்போது வலையிறுந்துள்ள தொழிலாளர்கள்க்கும் 10 கோடி டாலர் தொகையும் இழப்பீடாகத் தரவணேடும் என்றும் அவர் அறிவித்துள்ளார்.

Written by தமிழ்நாடு
Friday, 16 July 2010 19:27 -

மகிசிகோ வளகையாடலில் குழாய் வெடித்து எண்ணெய் கசிவு ஏற்பட்டபோது மாண்டூபோன தொழிலாளர்கள் 11 பேர். ஆனால் போபாலில், அமெரிக்க யுனியன் கார்பைடு நிறுவனத்தால் ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் மகிசிகோவில் கொல்லப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 25,000-க்கும் மேல். மகிசிகோவில் நடந்ததைவிட மிகக் கொடிய பரேழிவா போபாலில் நடந்துள்ளது. மகிசிகோ விபத்துக்குக் கிடைத்த இழப்பீடு 2000 கோடி டாலர்கள். இன்னமும் பலரை முடமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் போபால் நச்சுவாயுப் படுகொலைக்குக் கிடைத்த இழப்பீடும் நிவாரணமும் வறும் வறும் 47 கோடி டாலர்கள் தான்.

அமெரிக்க நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடந்தால், வழங்கப்படும் தீர்ப்பும் இழப்பீடும் தகையும் வேறு. இந்திய நீதிமன்றத்தில் அமெரிக்க நிறுவனத்துக்கு எதிராக வழக்கு நடந்தால், வழங்கப்படும் தீர்ப்பும் இழப்பீடும் வேறானது. இதுதான் அமெரிக்காவின் இரட்டை அணுகுமுறை. அமெரிக்காவில் நடந்தால் அது பரேழிவா. அதாவே இந்தியாவில் நடந்தால் சாதாரணமானதொரு ஆலை விபத்து. ஏனென்றால், அமெரிக்கா ஒரு வல்லரசு. இந்தியாவோ ஒரு ஏழை நாடு. ஏழை நாடுகளைப் பொறுத்தவரை அமெரிக்காவின் அணுகுமுறை எப்போதும் அலாதினது.

சுற்றுச்சூழலை நாசமாக்கிய இப்பரேழிவாவுக்கு பிரிட்டிஷ் பெட்ரோலியம் நிறுவனமும் அதன் தலைமை நிர்வாகியான டோனி ஹேவர்டும் தான் பொறுப்பு என்று கூற்றம் சாட்டுகிறது, அமெரிக்க வல்லரசு. ஆனால், அதே அமெரிக்க வல்லரசு போபால் படுகொலைக்குக் காரணமான முதன்மையான குற்றவாளியும் யுனியன் கார்பைடு நிறுவனத்தின் தலைவரான வாரன் ஆண்டர்சன் இதற்குப் பொறுப்பல்ல என்று கூறி, அவனைப் பாதுகாப்பாக இந்தியாவிலிருந்து அனுப்ப நிர்பந்தித்தது. எந்த நாட்டில் வேண்டுமானாலும் அத்துமீறி நுழைந்து பயங்கரவாதிகளைக் கைது செய்து கொண்டு வர அமெரிக்கப் போலீசுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று தீர்ப்பளிக்கிறது, அமெரிக்க நீதிமன்றம். ஆனால், பயங்கரவாதக் கிழவன் வாரன் ஆண்டர்சன் அமெரிக்காவில் உல்லாசமாக அமர்ந்திருக்க முடிகிறதே, அது எப்படி? ஏனென்றால், அமெரிக்கா என்பது ஒரு பரேசு. அதன் நாகரிமும் நீதியும் அலாதினது.

நஜீ ரியாவில், பன்னாட்டு ஏகபோக எண்ணெய் நிறுவனமான ஷெல் நடத்திய சூறையாடலால் நஜீ ரியாவின் ஓகோனி பிராந்தியத்தின் நிலமும் நீரும் நாசமாகி பரேழிவாவுகளும் மக்கள் கொத்துக் கொத்தாக மடிவதும் தொடர்ந்தது. ஷெல் மற்றும் பிற ஏகாதிபத்திய எண்ணெய் நிறுவனங்களுக்கு எதிராக எழுந்தாலும் சுற்றுச்சூழலாளரான கென் சாரோ விவா, ஓகோனி மக்களைத் திரட்டி அமைதி வழியில் போராடினார். நஜீ ரிய இராணுவ சர்வாதிகார அரசும் ஷெல் நிறுவனமும் கைகோர்த்துக் கொண்டு அந்த இயக்கத்தை மிருகத்தனமாக நசுக்கி, சாரோவைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்து, 1995-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 10-ஆம் நாளன்று கென் சாரோ விவா உள்ளிட்ட ஓன்புது போராளிகளைத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றன.

Written by தமிழ்நாடு
Friday, 16 July 2010 19:27 -

இப்பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் பல்வகையிலும் உரிமை அமைப்புகளும் சூற்றுச்சூழல் இயக்கங்களும் ஷலெலுக்கு எதிரான போராட்டத்தை அனாதைத் தாலக அரங்கில் மறைக்கொண்டன. பிரிட்டிஷ் - டச்சு பன்னாட்டு நிறுவனமாக இருந்தபோதிலும், ஷலெ நிறுவனத்தின் தலமையைக் அமெரிக்காவில் இருப்பதால், அமெரிக்காவின் நியாயர்க் மாவட்ட சிறப்பு நீதிமன்றத்தில் ராயல் டச்சு ஷலெ நிறுவனத்துக்கு எதிராக ஓகோனி மக்கள் அனைவரின் சார்பாக தொட்குக்கப்பட்ட வழக்கு, கடந்த 2009-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஷலெ நிறுவனத்தின் கொலை குற்றங்கள், இயற்கை வளங்களை அழித்து மாபெரும் சூற்றுச்சூழலை நாசமாக்கிய கொடூங்குற்றங்களாகக் காவும் அடிப்படையிலே உரிமைகளை மீறியதற்காகவும் ஒரு கோடியே ஐம்பதத்தனது இலட்சம் டாலர் இழப்பீட்டு தொகை அளிக்கமாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஷலெ நிறுவனத்துக்கு எதிரான வழக்கு விசாரணைக்கு வந்த போது, மனித உரிமைகளைக் காத்து நிற்பதுபோல நாடகமாடிய அமெரிக்க வல்லரசு, போபாலில் மனிதநேயத்தையும் மனித உரிமைகளையும் தனது இரும்புக் கால்களில் போட்டு நசுக்கியது.

போபால் படுகொலையை நடத்திய யூனியன் கார்பைட்டு நிறுவனத்தின் தலமையைக் அமெரிக்காவில்தான் இருக்கிறது. அன்று அமெரிக்காவில், போபால் வழக்கை அமெரிக்காவில் வைத்து விசாரிக்க முடியாது என்று வழக்கை இந்தியாவைக்கு மாற்றமாறு 1986-இல் தீர்ப்பு வழங்கினார், அமெரிக்க நீதிபதி ஜான் கீனன். "இந்த பச்சிக்கொல்லி தொழிற்சாலை மிகுந்த ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியது என்பதை இந்தியா உணர்ந்திருந்தும், இது கொடுக்கும் வருவாய் அவர்களுக்குத் தேவையானதாக இருந்ததாலேயே, அவர்கள் இந்த ஆலையை இந்தியாவில் நிறுவ ஒப்புக் கொண்டனர்" என்றார் அந்த நீதிபதி. அதாவது ஏழை நாடான இந்தியா, ஒரு வல்லரசின் ஆபத்தான நச்சு ஆலையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கும் பட்சத்தில், அந்த நச்சு ஆலை ஏற்படுத்தும் ஆபத்துக்களையும் இழப்புகளையும் இந்தியாவே பொறுப்பாகும் என்பதுதான் அவரது தீர்ப்பில் தெரிவித்துள்ள கருத்து.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு டபிள்யு.ஆர்.கிரஸே என்ற அமெரிக்க நிறுவனம், பாஸ்டன் அருகே வோபர்ன் என்ற சிறுநகரத்தில் பிரைகௌரோ எத்திலின் என்ற நச்சுக் கழிவுகைக் கொட்டி அதனால் கூபிநீர் நஞ்சாகி பலர் பாதிக்கப்பட்டனர். இதற்கு அந்நிறுவனம் அளித்த இழப்பீட்டானது, போபால் படுகொலைக்கு வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை விட பல மடங்கு அதிகம். இதேபோல ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பயன்பாட்டினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளாக அமெரிக்க ஆலை நிர்வாகங்கள் அளித்துள்ள இழப்பீட்டുകളும் போபால் பரேழிவாக்கு வழங்கப்பட்டதை விட மிக அதிகம். அமெரிக்காவில் இதே யூனியன் கார்பைட்டு நிறுவனம், தனது ஊழியர்கள் நச்சுத்தன்மை கொண்ட வேதியல் பொருட்களால் பாதிக்கப்பட்டபோது இரண்டாயிரத்து இருநூறு கோடி டாலர்கள் இழப்பீட்டைத் தொகை அளித்தது. அங்கே உயிர்ச்சேதமோ, போபாலில் நடந்ததைப் போன்ற பரேழிவோ இல்லலை. ஏன் இந்த இரட்டை அணுகுமுறை? ஏனென்றால், இந்தியா ஒரு ஏழை நாடு. அதனால் இந்திய உயிர்கள் அவ்வளவு கவலமானதாகிவிட்டது.

ஏழைநாடான - அடிமை நாடான இந்தியா, அமெரிக்கா அல்ல என்பதுதான் இதற்குக் காரணம். இதுதான் பரேசின் நீதி! இதுதான் ஏகாதிபத்திய உலகின் நாகரிகம்!

*மனோகரன்